1105

உ
சிவமயம்
பாண்டிநாட்டு நகரத்தைச் சேர்ந்த கோவிலூர்
ஸ்ரீ வீரப்பசுவாமிகளென்னும்

வீரசேகரஞானதேசிகர்

கோவிலூர் பதிகம், திருக்களர்பதிகம், பொதுப்பதிகம், சுவாமிகள் அவதாரஸ்தலம்.

இவை
தஞ்சாவூரைச்சார்ந்த திட்டை
ரெங்கசாமியால் இயற்றியது.
தஞ்சை ஹைஸ்கூல் தமிழ்பண்டிதர்
எம். பொன்னுசாமிபிள்ளையவர்கள்
பரிசோதித்து
திருப்பத்தூர் தாலுகா கோட்டையூர்
ஸ்ரீ உ. ராம. அ. அண்ணாமலைசெட்டியாரவர்கள்
குமாரர் அழகப்ப செட்டியாரவர்கள்
வேண்டுகோளின்படி
தஞ்சை ஸ்ரீ வித்தியாவிநோதினி அச்சுக்கூடத்தில்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.
1912.

உ

சிவமயம்.

நகரத்தைச்சார்ந்த கோவிலூர்

ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ வீரசேகரஞானதேசிகர்

கோவிலூர் பதிகம்.

விநாயகர் வணக்கம்.

ஆரணவோங் காரமகா மேருற் றோங்கி
  பருண்மிகுமெய்ஞ் ஞானமதம் பொழிந்தெஞ் ஞான்றுங்
காரணவாங் காரமுளை கடிந்து சிந்தை
  கவளமதாய்க் கொண்டுமயற் கவச நூறித்
தாரணமோங் கடியருளத் தனிப்பொற் கூடந்
  தனிலுலவிக் கோவிலூர்த் தலத்தின் மேவும்
வாரணமாங் காரணனை வணங்கி யேத்தி
  மனதினினைந் தகமகிழ்ந்து வாழ்கு வோமே.

நூல்.

வேத மோதிய சோதி கண்மணி
  மின்னு மாமகு டம்முடி
மேன்மை யோங்கரு ளடியர் பாற்பொழி
  விந்த மாமலர் வாள்விழி

நாத மேற்பர ஞான மீதென
நவிலுஞ் செவ்விதழ் வாய்மலர்
நாளி னுயக னென்ன நீறணி
நளின நாண்மலர்த் திருமுகம்
போத நற்பொருள் கூட்டு முத்திரை
போற்று மெய்ம்முறை பொற்கரம்
பொய்மை யில்லடி யார்க ளஞ்சிரம்
புல்லும் பாதுகைப் பூண்பதம்
மீதங் கோவணக் கீளு டைத்திரு
மேனி யாயருள் கோவிலூர்
வீர சேகர ஞான தேசிக
மெய்ய ருட்குரு நாதனை. (க)

என்று நற்றிரு நெல்லை நாயகி
யேக நாயகன் கொற்றவா
ளீசன் கோவிலூ ரார்ம டாலயத்
திறைமை பூண்டமெய் யாண்டவர்
ஒன்று சீர்முத்து ராமலிங் கப்பே
ரோங்கு சுவாமிகள் மரபினி
லுயர்வே தாந்தத்தோ ருண்மை ஞானம
தோர்ந்து ணர்ந்தருண் மௌனியாய்

மன்று ளாடியை நாடு பாகர்மெய்ம்
  மாண்பு றச்சிர வணமொடு
மனன மேனிதித் தியாச னந்தரும்
  வடிவ மாய்முதன் மாயையை
வென்று வொன்றிரண் டற்ற பூரண
  மேய வாவருள் கோவிலூர்
வீர சேகர ஞான தேசிக
  மெய்ய ருட்குரு நாதனே. (உ)

மூசு பாசம தோச்சு ஞானவை
  முதலெ வற்றினும் வன்னிகான்
முந்து லாவுற முற்செய் தாண்டவர்
  முத்து ராமலிங் கிறையனுர்
தேசு லாவரு ணுச லப்பெயர்
  செய்ய சுவாமி ளவரடி
சேர்சி தம்பரச் சுவாமி யன்னவர்
  தெய்வத் தாண்மலர் சூடிச்சீர்
பேசு மாதவ ராம சுவாமிகள்
  பெருமை யாரவ ரடிகடாம்
பேணி யொண்குரு பீட மேவிப்பின்
  பெரியண் ணுமலேச் சுவாமிகள்

விசு மாமணிப் பீட மேவிய
விதித்த வாவருள் கோவிலூர்
வீர சேகர ஞான தேசிக
மெய்ய ருட்குரு நாதனே. (௩)

அக்க மாமணி மிக்க நீறணி
யம்ப ரம்மவை பூண்டரு
ளாண்ட வர்க்கன்ப ராந லார்மிகு
ராம நாதனற் சுவாமிகள்
ஒக்க லாரு ளாச லப்பெய
ரோங்கு வாரப்புக் குட்டியார்
உண்மை யோடுளச் சின்னய் யாமறை
போத வெள்ளைய சுவாமிகள்
பக்க மேவிய பழனி யப்பனர்
பகரண் ணாமலைச் சுவாமிகள்
பற்ற தோட்டிடு குட்டை யாவெனும்
பத்தர் நாகப்ப சுவாமிகள்
மிக்க மாமுத்து வீரய் யாதியர்
மேய.வாவருள் கோவிலூர்
வீர சேகர ஞான தேசிக
மெய்ய ருட்குரு நாதனே. (௪)

ஞான சாதனத் தேறு மோனமெய்ஞ்
ஞானி கள்குழு மேவியே
நானு மென்னது நீங்கு பூரண
நண்ணி யாநந்த சொரூபமாந்
தான தாம்பதம் வீற்றி ருந்தடி
சார்ந்த நல்லதி காரிகள்
தாப மூன்றையு நீத்து சிற்சுகஞ்
சாரத் தற்பத தொம்பதத்
தீன மில்பொருள் கார ணத்துட
னெய்து காரிய முறையினும்
ஏத மில்லசி பதம தொண்பொரு
ளேத்து மத்வித முறையினும்
மேன லந்திகழ் தரவு ணர்த்திய
மேல வாவருள் கோவிலூர்
வீர சேகர ஞான தேசிக
மெய்ய ருட்குரு நாதனே. (ரு)

காவி லேறிய வன்னி மாவனங்
கழனி வாசலென் கோவிலூர்
காணுங் கொற்றவா ளீச னாலயக்
கர்ப்பக் கிரகமா மண்டபம்

பூவி லேறிய வேனின் மண்டபம்
 பொன்ம திற்றிருக் கோபுரம்
புகழ்வி மானந்தேர் யானம் வாகனம்
 போற்று மாமணிப் பணிதிகள்
தேவி லேறிய நந்த னங்கயஞ்
 செய்து நித்யநை மித்திகந்
தீப மோடுபல் லாற்று சீர்கவி
 செப்ப ருந்தகைத் தின்னவா
மேவி லேறிய சிவதி ருப்பணி
 மேய வாவருள் கோவிலூர்
வீர சேகர ஞான தேசிக
 மெய்ய ருட்குரு நாதனே. (கா)

பண்ண ருந்தமிழ் வேத மேத்திய
 பாரி சாதவ னேச்சுரர்
பதிய தாந்திருக் களரி னாலயம்
 பகரு மாகம விதியினா
லெண்ண ருஞ்சிவ தரும மேபுரி
 யிறைவன் சோழனென் றேத்தவே
யின்ன வாதிருப் பணிகள் செய்தவா
 றென்னை யற்புத மென்னவே

நண்ணா ரும்பணி யாவு முற்றிமே
    ளுடு நல்விழா நாளினில்
நாதன் றேரினி னடவு மேல்வையி
    னுடி மாதேவ தேவெனு
விண்ணா ருந்திசை நோக்கிப் பூரண
    மேய வாவருள் கோவிலூர்
வீர சேகர ஞான தேசிக
    மெய்ய ருட்குரு நாதனே. (எ)

பாக மானபல் சீடர் தம்பரி
    பக்கு வம்முணர்ந் தவருளப்
பாங்க றிந்ததற் கேற்பப் போதனை
    பாலிப் பாயதை யில்லவர்
தாக மாகநன் னடையி னின்றரு
    டயவு ளாய்புர மூன்றையுந்
தகன மாக்கிய சிவனே யென்றவே
    டன்னை யென்றருள் வல்லவா
ஏக மாநெறி நின்ற ருந்தவ.
    மேந்து நல்லவர் நல்லவை
யென்று நின்றிவ ணிகழ வேண்டுவ
    வெய்த வாஇனம் வைத்தவா

வேக வெம்பவ வெம்மை தீர்த்தருண்
மேக மேயருள் கோவிலூர்
வீர சேகர ஞான தேசிக
மெய்ய ருட்குரு நாதனே. (அ)

அண்ட மும்பல பிண்ட பேதமு
மத்தி யாசம தென்னவே
யாய்ந்து கண்டுசங் கற்ப பேதங்க
ளழிய நானென தென்பவுங்
கண்ட வாதவன் முன்ன லாமெனக்
கழிய ஞாதுரு ஞானமுங்
கருது ஞேயமுங் காண லாதொளிர்
கற்ப னுதித ஜோதியிற்
பண்ட வாதனை யாவு நீங்கிய
பரசு கோதய வெளியினிற்
பார மார்த்திக வத்வி தானந்த
பாவ னுதித பதமதில்
விண்ட மாமறை முடிபு கன்றவா
மேய வாவருள் கோவிலூர்
வீர சேகர ஞான தேசிக
மெய்ய ருட்குரு நாதனே. (கூ)

ஆதி யாய்நடு வந்த மாயங்
　கடன்ற தாம்பரம் பொருளதாய்
அருவ மாயரு வுருவ மாயுரு
　வாய தீதசிற் சொருபமாய்ச்
சோதி யாய்ச்சு டாய ளாவு
　சுயம்ப்ர காசவி லாசமாய்த்
தூய தாயதின் மேல தாம்பரி
　சுத்த ஞானவா காரமாய்
நாதி யாயது வாய நாதியாய்
　நானெ னும்பதா தீதமாய்
நாத மாயநா தீத மோனமாய்
　ஞான மாய்சிதா காயமாய்
வேதி யாநெறி கூறு மேலதாய்
　மேய வாவருள் கோவிலூர்
வீர சேகர ஞான தேசிக
　மெய்ய ருட்குரு நாதனே. (க0)

தான தாகிய பார மார்த்திக
　சச்சி தானந்த சிவபதஞ்
சார லாவகை யூற தாமுதற்
　சத்தி யையழித் தத்வித

ஞான வானந்த மோன நன்னிலை
நாடு மெய்யடி யாரொடும்
நண்ணி யெங்கணு நீக்க மின்றியே
நணுகி நின்றன யாவையுங்
கான மாமறை மேல தாமெனக்
கருதி யஞ்சலித் தேத்தியே
காணில் யாவர்க்கு முயர்வ தாயநற்
காட்சி யோடருண் மாட்சிசால்
மேன லோய்நினக் கடியம் யாமென
மேவ நீயருள் கோவிலூர்
வீர சேகர ஞான தேசிக
மெய்ய ருட்குரு நாதனே. (௧௧)

நித்த ஞேதுப நிடத மோதவு
நிறையு யிர்சக மொடுபர
நிலைமை கண்டதன் வரைய கன்றொளி
நிலவு பூரண வெளியிலே
சுத்த நிட்கள மோன நீணிலைத்
தூய வாய்மைகை கூடவுந்
தூர மாகப்புன் காம மாதிகள்
தோய்ந்தி டாவகை நீக்கியே

சித்த மேவுசங் கற்ப வேதனஞ்
　சேர லாதுமெய் நிட்டையில்
சித்தி ரம்மென வசைவி லாநெறி
　சேர்ந்து நின்றுவி தேகமாம்
வித்த கர்ப்பெறு தான தாமுத்தி
　மேவ நீயருள் கோவிலூர்
வீர சேகர ஞான தேசிக
　மெய்ய ருட்குரு நாதனே. (கஉ)

ஸ்ரீ வீரசேகர ஞானதேசிகர், கோவிலூர் பதிகம்.

முற்றிற்று.

பரிபூரணதினம்.

இரட்டை எழுசீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்.

வேதாக மாதீத நாதாந்த சொரூபமே
  மேலாய மானு டமதாய்
மேவுமா நகரத்து வாழுநற் கைலாச
  விநாயகர் விளங்கு தலமாம்
ஆதாய புதுவயலி னவதரித் தருங்கலைக
  ளாய்ந்தோங்கு கோவிலூரின்
ஆலய மடாதிபதி யாசிரிய பீடத்
  தமர்ந்திருளை யடியர் நீங்க
ஓதாதி வீரசே கரஞான தேசிக
  வுயர்ந்த குரு வென்னு நாமம்
உகந்தவர் திருக்களர் திருப்பணி யியற்றிபர
  னுற்றுலாப் போந்த காலை
யீதாரு மற்புத மெனத்தேவ தேவவென்
  றேகபூ ரணம தான
தெழில்கவி யையாயிரத் தீராறின் வைகாசி
  யேர்பிறை விசாக நாளே.

உ

சிவமயம்.

ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ வீரசேகரஞானதேசிகர்

திருக்களர் பதிகம்.

—·····—~~o~~—·····—

காப்பு.

அருணனில வொளிகருணை
பொழிவிழிமூன் றொளிர்செய்
யளவிடைபிங் கலைசுழினை
யாடியதோ ணாசி
பெருசெவிசிற் பிரணவஞ்சொன்
னால்வாய்வெண் கோடு
பிறங்குமணி மகுடமுடி
பெறுமியானை யாகி
யொருவில்கர நான்கொடுபோர்
புதரமிகுந் தேவா
யுடையிடைகீ ழடர்தொடையோ
டுறுகுறுந்தாட் கணமாய்
வருமிவைமூ வுருவுமொரு
வுருவதிருக் களரில்
வளருவிநா யகனிருதாள்
வாழ்த்திவணங் குவமே.

நூல்.

தெய்வத்தா மரையிற் றிகழ்தரு மிறையுந்
திருத்துழா வணிபுயத் திறையுந்
தேடருஞ் சோதிச் சிவகிரிச் சொரூபச்
சிந்தனை யடிகண்மெய் யருள் கொண்
டெவ்வதே நெறியென் றுணர்ந்தநல் லடியார்க்
குபசரித் தமுதளித் தவர்செய்
யுயர்தவந் தமதா வுறுமிகு நெறியை
யுதவுவாய் கருணைகூர்ந் தெமக்கே
மெய்வசி யகமா மேவுசிற் சுகமே
மேதினிக் குதவுகற் பகமே
வேதியர் விபுதர் மிக்கநன் மாக்கண்
மேனல நகரத்தார்க் கெல்லாஞ்
செய்வர முதவுந் தியானசற் குருவே
தென்கோவி லூரமர்ந் தருளித்
திருக்களர் தலத்திற் சிவமதாம் வீர
சேகர ஞானதே சிகனே. (க)

குருவருட் டுணைமேற் கொண்டகனி யக்கங்
கூடிரு சலைநடுச் சுழிணைக்
குகையுணின் றிவர்ந்து குளிர்மதி யமுதங்
கொண்டடேன் முட்ட மெய்ஞ் ஞானப்

பெருவிசும் படைந்து பெறற்கரு நிபிடப்
பெரியவானந்த மாய்ப் பிரமப்
பேரொளிப் பிழம்பாம் பேரவரி றைஞ்சும்
பெற்றிய ரடித்துணை யருள்வாய்
சுருதியாதிய நற்றெல்கலை யனைத்தின்
றெருகுப்பெடுத் தொருங்குடன் றோன்றத்
தொண்டரை யருளிச் சுயம் பிரகாசச்
சொரூபந் தாமாக்கு தூயோனே
தெருளுணர் வுடையோர் சிந்தையிற் சுகனே
தென் கோவிலூ ரமர்ந் தருளித்
திருக்களர் தலத்திற் சிவமதாம் வீர
சேகர ஞான தேசிகனே. (உ)

சுகநிலை பரத்திற் றோன்றிய பகுதி
தோன்றுமுக் குணங்களிற் றோன்றுந்
தூயநன் மாயை தொடர்தரு மவித்தை
தொல்லையா வரணவி க்ஷேபத்
தகநிலை யீச வணுநிலை யுணரா
தகந்தையின் மயங்கிப்பல் பிறப்புற்
றலைகட லுலகி லலைதர லொழிந்துன்
னருட்கிட னுவதென் றருள்வாய்

சகநிலைக் குரியோர் சாதுசன் மார்க்கர்
 சைதன்ய ஞானநல் லறிஞர்
சரியைநற் கிரியை சார்ந்தசற் குணத்தோர்
 தனமிகு நெறிபெறு வணிகர்
செகநிலை சுரருந் தேவதே வென்ன
 தென்கோவி லூரமர்ந் தருளித்
திருக்களர் தலத்திற் சிவமதாம் வீர
 சேகர ஞானதே சிகனே. (௩)

என்னகத் தொளிரு மீசனே குருவா
 யெழுந்தென்முன் வந்தருண் மௌனத்
தியல்புமோங் காரத் திமொழுத் தகர
 வெழுத்தொடு மைக்தெழுத் தியல்புஞ்
சொன்னவைம் பூதத் தொடர்பி னைங்கரணச்
 சுரோத்திர முதற்பொறி யைந்தாற்
றொடருமைம் புலனுந் தோன்றிடா நிலையுஞ்
 சொற்றந்து மறிகிலே னெனையாள்
முன்னோ நான் மறையின் முகப்பிரக் ஞான
 முதுப்ரம மகம்பிர மாஸ்மி
மொழிதத் துவமசி முடிவய மாத்மா
 மூந்துறும் பிரமமாம் பொருளே

தென்னவ ஞட்டிற் றிகழ்வன்னி வனமாந்
தென்கோவிலூ ரமர்ந் தருளித்
திருக்களர் தலத்திற் சிவமதாம் வீர
சேகர ஞானதே சிகனே. (௪)

வனமலைக் குகையுண் மாதவம் புரிந்தும்
மந்திர மாலிகை யுணர்ந்தும்
வாயுவை யடக்கி மனச்சலிப் பற்று
மௌனத்தி லசைவற விருந்துங்
கனலெழு மதியிற் கசிந்தொழு கமுதங்
களித்துடல் பூரிக்க வுண்டுங்
கலைபல வோதி கதிநிலை யமைந்த
காட்சியர் துணைக்கொள்வ தென்றே
னனவொடு மடமை ஞாலமோ ரேழும்
ஞானமாம் பூமியோ ரேழும்
நணுகிடா வதீத நாட்டெழுஞ் சோதீ
நானெனு மயலைவிட் டோட்டுந்
தினகரா வடியார் சிந்தைமே வியவா
தென்கோவி லூரமர்ந் தருளித்
திருக்களர் தலத்திற் சிவமதாம் வீர
சேகர ஞானதே சிகனே. (௫)

மேவிரும் பரத்தில் விளைமுதற் பகுதி
விடுத்திடு விவேகபூ ரணமே
மேதினி மெய்யா விரித்திடு மாயை
விலக்கிடுந் தற்பதப் பொருளே
ஆவியோ டுறுமெய் யகமெனு மவித்தை
யணுகிடா தொம்பதத் தறிவே
அகிலதத் துவங்க ளகமெனு மூட
லழிக்குநற் றத்துவத் துணர்வே
தாவிய விஷயந் தருஞ்சுக விருத்தி
தழுவுவி க்ஷேபவா தனைகள்
தணந்திடும் விதேகத் தனிமுத்திப் பேறே
சச்சிதா னந்தமே யென்று
சேவிக்கு மடியார் சேவைபெற் றிவாய்
தென்கோவி லூரமர்ந் தருளித்
திருக்களர் தலத்திற் சிவமதாம் வீர
சேகர ஞானதே சிகனே. (சா)

ஈவதை முதலா யியம்புநாற் பொருளு
மெய்திடு மானவர்க் கரசே
இயமமுன் சமாதி யீறதா மியோகி
னெண்வகை யுறுப்பினுக் கிறையே

சீவவா ரோபச் செகபர மூன்றின்
 றிரிபெலாங் கடந்தசிற் சுகமே
திரிவித கரணு தீதமெய்ப் பரம
 சின்மயா னந்தநற் றெளிவே
பாவனு தீதப் பதவிசா யுச்யப்
 பரமுத்திப் பதியதாம் பரமே
பார்ப்பவன் பார்வை பார்க்குநற் பொருளும்
 பாறிடு மத்விதப் பயனே
தேவவென் றிறைஞ்சுஞ் சிந்தையெற் கருள்வாய்
 தென்கோவி லூரமர்ந் தருளித்
திருக்களர் தலத்திற் சிவமதாம் வீர
 சேகர ஞானதே சிகனே. (எ)

வாயுவி னுயிரின் வளருட லனலால்
 வருமதி யமுதமுண் சுடரே
மருவிரு நான்கின் மாறுமுந் நான்கின்
 வளருநா னுன்கின் பேற் கலையே
ஏயுமாத் திரையீ ரெட்டொடு மிரட்டி
 யேய்ந்த வெட் டெட்டையுங் கடந்தோய்
இரவியு மதியு மிசைநடு வொளிமே
 லெழினடங் கண்டிடு மிறைவே

ஈயுமோ ரெட்டு மிரண்டொடு பத்து
  மியைந்திடு பிரணவத் தொளியே
எட்டெனுஞ் சித்தி யியல்பத மனைத்தி
  னேறு மொண் பதவியே யென்றுன்
சேயுலாம் புகழைச் செப்பினேன் காப்பாய்
  தென்கோவி லூரமர்ந் தருளித்
திருக்களர் தலத்திற் சிவமதாம் வீர
  சேகர ஞான தேசிகனே. (அ)

காப்புடன் மூலக் கனன்முநூற் றறுபான்
  காலொரு கடிகையெண் கடந்தோய்
கதிர்பனி ரண்டிற் கழியுமோர் நான்கைக்
  கட்டுமெட் டெழுத்தினுக் குரியோய்
மூப்புட னன்கு முதிருமுந் நான்கு
  முழுப்பதி னறினன் னிலையோய்
மூன்றிரண் டொன்று மொழியுமா தார
  மோனஞா னப்பெரு வழியோய்
நீப்புட னங்கி னின்றசா தனர்க்கு
  நித்தியத்துணர்வெடுத் துரைத்தோய்
நிலமொடைம் பூத நெறிதொ ணூற் றூறி
  னிலையடி யார்களுக் கருள்வோய்

சேப்புட னுயர்ந்த செம்பொனே யுகந்தா
டென்கோவி லூரமர்ந் தருளித்
திருக்களர் தலத்திற் சிவமதாம் வீர
சேகர ஞான தேசிகனே. (௯)

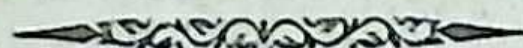
உகந்தசற் குருவே யுணர்வெழு மருவே
யுருவேயிவ் விருவுரு வருவே
ஓங்குதன் மயமே யொளிமிகு சுயமே
யுயர்வே நற் றவமுறு நயமே
சுகந்தரு சிதமே சுருதியின் பதமே
சோதித மேசொலி னிதமே
துகளறு வடிவே துரியத்தின் முடிவே
சுயவிடி தலேஙிலை நடுவே
சகந்தனக் குரமே சாதவுட் டிரமே
தனிப்பர மேசுதைச் சிரமே
சண்மதத் துறவே சமயங்க டிறவே
சர்வமே யாதினு நிறைவே
செகந்தனில் வாழ்வே சேயெனக் கருள்வாய்
தென்கோவி லூரமர்ந் தருளித்
திருக்களர் தலத்திற் சிவமதாம் வீர
சேகர ஞான தேசிகனே. (௧0)

முற்றிற்று.

சிவமயம்.

ஸ்ரீ வீரசேகரஞானதேசிகர்

பொதுப்பதிகம்.

விநாயகர் காப்பு.

பொன்கலைவாணி புகழுமைதநயன்
வன்றளைப்பாணி மலரடிதுணையே.

நூல்.

தென்னவன்னகரத் திருக்கோவிலூ
ரன்னதானமடா லயத்தாண்டவர்
நன்னர்முத்திராம லிங்கத்தேசிகர்
மின்னருள்பெறு வீரப்பநாதனே. (க)

அருளறிவிலுண் டாகுஞ்சகபினை
யிருவகையின்மே லின்பருள்வாயுடற்
பொருளொடாவிகைக் கொண்டுநற்போதருள்
வெருளகற்றுமெய் வீரப்பநாதனே. (உ)

மெய்யுணரறிஞர் மென்மலர்க்கழ
லுய்யும்வண்ண முகந்தருள்வாய்மயற்
செய்யும்பன்மூன்றி ராகாதிருட்குவிண்
வெய்யவனொளி வீரப்பநாதனே. (ங)

ஒளிநிறைந்தமுதுச் சிமிசைச்சித
வெளியிற்றாலமெய் யாதிவிலகிநற்
றெளிமிகானந்தந் தேர்ந்தெழும்ப்ரம்மமா
மிளிர்தந்தாண்டருள் வீரப்பநாதனே. (௪)

ஆண்டவர்முத்து ராமலிங்கய்யர்சீர்
பூண்டநின்றெண்ட ராதிபுவியெலாங்
காண்டவந்த கருணைத்தயாளுவே
வேண்டச்செய்குவாய் வீரப்பநாதனே. (௫)

வாயிலைம்புலன் மார்க்கத்தெழுந்துளம்
பாயிலென்பயன் பார்க்கப்பற்றற்றுடற்
கோயிற்கொண்டதண் கோதிற்சுதைநிதம்
மேயில்வீடருள் வீரப்பநாதனே. (௬)

வீடிரண்டைந்து மேயவெழுத்தின்மே
ஞடிதங்கொளு நன்முனையாமிதற்
கீடிலையென்றிருதலை மாணிக்கம்
மேடிசைத்திடு வீரப்பநாதனே. (௭)

இசையெழுபத்தீ ராயிரநாடிசெய்
தசையொடாதிச் சமைந்தவிவ்வாக்கையார்
பசையடக்கிற் பரிபூரணம்மிகு
மிசைநிலைத்தருள் வீரப்பநாதனே. (௮)

நிலையுளோர்க்கதி நின்னையத்தேற்றியம்
மலையிலக்கா மௌனச்சொற்றந்திடுந்
தலைவனே நின்சரண் டந்தருளுவாய்
விலையின்மென்மணி வீரப்பநாதனே. (கூ)

மணியுயர்ந்த நன்மாமணியேயுளத்
துணிவுயர்ந்தசிற் சொற்றுணிவேயருள்
வணிகர்மாதவராதி வணங்கிடும்
விணிலத்தெவ்வரும் வீரப்பநாதனே. (ய)

எவ்வரும் புகழ்ந்தேத்து நின்றடொழச்
செவ்வகத்திடஞ் செய்தருள் வாயெலா
மொவ்வமெய் யுணர்வாயெழு முண்மையே
வெவ்வினையிலா வீரப்ப நாதனே. (யக)

வினையிலாதரு ளானந்த மேனிலை
தனைவிளக்குஞ் சதுமறைத் தேவுயி
ரெனைவருபற் றெலாம்வாழ்க வாழ்கவே
வினையகற்றியாள் வீரப்ப நாதனே. (யஉ)

பொதுப்பதிக முற்றிற்று.

சிவமயம்.

சுவாமிகள் அவதாரஸ்தலம்.

மணிமிகு மொண் வன்னிவன
 வளர்கழனி வாசல்
மகிமை பெறுங் கோவிலூர்ம
 டாலயத்தின் மேவி
யணிமிகு முன் முத்துராம
 லிங்கமெனுங் குருவா
யாண்டவர் தன் னவதாரங்
 காரைக்குடித் தலமே
துணிவுமிகுந் துறவருணு
 சலமெனு நற்சுவாமி
துணைவர் சிதம்பரமென்னுஞ்
 சுவாமியிவ ரிருவர்
திணியுடை தென்றேசமதிற்
 செல்வர் குழா மேவுஞ்
சிரணி தேவக்கோட்டைத்
 தேர்ந்துதித்த தலமே. (க)

தலமொடு விண்டலம் புகழுஞ்
  சதுர்மறைகள் புகழுஞ்
சங்கரி கொப்புடை யம்மை
  தாய்கருணை மேவும்
நலந்திகழுங் காரைக்குடி
  நன்னகரந்தன்னில்
ராமசாமி சுவாமியவ
  தாரஞ்செய்த தாமே
புலமிகழும் புதுமை மிகும்
  புதுவயலில் வந்தோர்
புநித ரென்னும் வீரப்ப
  சுவாமி புண்யவானே
திலகமிகுந் தேனிப்பட்டித்
  திவ்ய ஸ்தல நகரிற்
செல்வரண்ணாமலை யென்னுஞ்
  சுவாமிகள் வந்தனரே. (உ)

வந்தருடந் தலவுமுந்து
  முத்து ராமலிங்க
மாதவர் தம்மாணுக்கர்
  வகையின் முதனல்லாஞ்

சுந்தரஞ்சேர் செட்டியாரென்
சுவாமி யவதாரஞ்
சுகிர்தமிகுங் காரைக்குடிச்
சுத்ததல மாமே
செந்தமிழா ராமநாதஞ்
செட்டியா ரென்சுவாமி
திருவால வாய்க் கருணைச்
சிட்டர் குட்டையாவுஞ்
சந்தத நற்சிந்தை யொடுந்
தர்மமிடு வார்கள்
சார்ந்த தேவக்கோட்டையவ
தாரஞ் செய்தார் தானே. (ரு)

தானமிகும் வானமிகுந்
தரும மெலா மோங்குந்
தலங்கண்ட னூரிலரு
ணுசல மென்சுவாமி
மானத நன்னுகப் பையா
வந்துதித் தாரிருவர்
வளமை மிகும் ராயபுர
மாநகர மீதின்

ஞானமிகு மப்புக்குட்டி
சுவாமியவர் வந்தார்
நலமிகுந் தென்னாளுஞ் செல்வ
நண்ணும் பள்ளத்தூரில்
மோனமிகுஞ் சின்னய்ய
முத்து வீரப்பய்யா
முத்திபெறு சுவாமி கடா
முதித்த முறை நெறியே. (௪)

நெறியின் மிகுஞ் செல்வமெலா
நிறைந்தவூ ரென்கல்லல்
நேர்ந்துதித்த வெள்ளையப்ப
சுவாமி ஸ்தலமாமே
பறிவெனும் பொற் றிருமேனிப்
பழனியப்பச் சுவாமி
பதிநிதியா நேமுத்தம்
பட்டியவ தாரம்
அறிவு மிகுந்தருளு மிகு
மன்பர்கண் மிக்காகும்
அன்னதான தர்மமொடு
மன்னர் புகழ் வாழ்வுங்

குறிகுணமும் பெருகு செம்பொன்
கோட்டையூர் வந்துதித்தார்
குலவு அண்ணாமலை சுவாமி
குவலயம் வாழ்கவுமே. (௫)

சுவாமிகள் அவதாரஸ்தலம்.

முற்றுப்பெற்றது.

தனியன்.

வேதமோதும் வீரப்பஸ்வாமி யெனும்
வீரசேகர ஞானதேசிகன்றன்
பாதநாளும் பணிந்துளத் தேத்தினுற்
பதிவிதியதிப் பண்பினற் பாவையர்
போதமிக்கநற் புத்திரர் சுற்றமெய்
புண்யத்தோடு சுவர்க்கமேற் போகநன்
நீதமாமௌன ஞான நிட்டையாம்
நின்மலக்கதி நேர்வீடுண் டாகுமே.

பிரமசற்சரியமேவி பேரருட்டுறவுபூண்டு
வுரநெறிவழுவாதொக்க வுலகுபகாரநன்மை
திரமதிகொண்டவீர சேகரஞானதேசி
கரமலரடிகள்போற்றக் கருணைநல்வாழ்வுண்டாமே.

புதுவயற்றேன்றிக்கோவி லூர்புரந்
தடியார்க்கெல்லாஞ்
சதுமறைப்பொருளுணர்த்தித் தனித்திருக்
களிற்சென்று
வதுவெதுவென்னுஞ்சங்கைக் கதிதசிற்
சிவமாய்மேவும்
பொதுமைவீரப்பசுவாமி புகழ்தலால்
வாழ்வுண்டாமே.

சிவபெருமான் றிருவடி வாழ்க.

திருச்சிற்றம்பலம்.

